

Ikke usagligt at afskedige medarbejder uden at tilbyde anden ledig stilling i virksomheden

Afskedigelsesnævnets tilkendegivelse af 10. maj 2017

Sag 20170060

Dansk EI-Forbund

for

A

(advokat Cecilia Ricard)

mod

DI

for

Otis A/S

(advokatfuldmægtig Christian Tyroll)

Afsagt af opmand:

Lene Pagter Kristensen

Sagen angår, om det var sagligt begrundet, at Otis A/S den 31. oktober 2016 opsagde A med overenskomstmæssigt varsel til fratræden den 30. april 2017 med den begrundelse, at Otis de senere år havde oplevet en kraftig nedgang i servicekontrakter på rulletrapper og forventede, at denne tendens ville fortsætte.

Sagen blev mundtlig forhandlet den 2. maj 2017 kl. 14:30 med Afskedigelsesnævnets formand, højesteretsdommer Lene Pagter Kristensen, som opmand.

Klager har principalt nedlagt påstand om, at afskedigelsen af A underkendes, subsidiært at OTIS A/S skal tilpligtes at betale en skønsmæssigt fastsat godtgørelse for usaglig afskedigelse i henhold til Hovedaftalens § 4, stk. 3.

Otis A/S har nedlagt påstand om frifindelse.

Der blev afgivet forklaring af A, Field Operation Director Service/MOD B, NE Sales & Field Director C, tillidsrepræsentant D og fællestillidsrepræsentant E, hvorpå sagen blev procederet.

Der blev ikke mellem de af organisationerne udpegede medlemmer af Afskedigelsesnævnet opnået flertal for en afgørelse af sagen, og afgørelsen blev derfor truffet af Nævnets formand som opmand.

Opmandens begrundelse og resultat:

A, som er uddannet kleinsmed, blev ansat hos Otis den 1. august 2001. Han var ifølge ansættelseskontrakten ansat som elevatormontør, men han har i hele sin ansættelsesperiode været tilknyttet rulletrappeafdelingen. Hans arbejde har primært bestået i udførelse af serviceopgaver i rulletrappeafdelingen, men han har også i begrænset omfang foretaget serviceringer af elevatorer. Han har enkelte gange deltaget sammen med andre i opsætning af rulletrapper på en byggeplads.

Klager har ikke bestridt, at der var arbejdsmangel i rulletrappeafdelingen, og har heller ikke anfægtet Otis' vurdering af, at A var den af de tre ansatte montører i rulletrappeatmet, som Otis bedst kunne undvære. Klager gør imidlertid gældende, at Otis har haft en omplaceringsforpligtelse, da der på tidspunktet for opsigelsen var opslået en ledig stilling i Otis' afdeling for nymontage for elevatorer, som A var kvalificeret til at varetage, og som han derfor burde have været tilbudt.

Otis har anført, at arbejdet i afdelingen for nymontage af elevatorer er væsensforskelligt fra arbejdet i rulletrappeafdelingen. Nymontering af elevatorer er således en teknisk kompliceret opgave, der som oftest skal udføres under stort tidspres på en byggeplads, og hvor det derfor er vigtigt, at de ansatte montører har byggeplads erfaring og er i stand til at arbejde selvstændigt. Otis var ved opsigelsen opmærksom på den opslåede stilling, men da A ikke havde de kvalifikationer, som de efterspurgte til den opslåede stilling, havde Otis ingen pligt til at tilbyde A stillingen.

Opmanden er enig med klager i, at det må indgå i vurderingen af, om en afskedigelse kan anses for rimeligt begrundet, om der på opsigelsestidspunktet har bestået en reel omplaceringsmulighed til en ledig stilling forudsat, at den medarbejder, som påtænkes afskediget på grund af arbejdsmangel, har de kvalifikationer, som arbejdsgiveren efterspørger til den ledige stilling.

I stillingsopslaget fra 13. oktober 2016 vedrørende den stilling i afdelingen for nymontage, som var ledig på opsigelsestidspunktet, var bl.a. opregnet en række kvalifikationer, som ansøgerne forventedes at have, herunder som første punkt "Har erfaring med at arbejde på en byggeplads", og det var endvidere fremhævet, at man søgte en person, som var "god til at arbejde alene og er selvstændig, vedholdende og slidsom. Du har overblik og kan navigere i en ofte hurtig omskiftelig hverdag i samarbejdet med øvrige håndværkere og firmaer på en byggeplads".

Det fremgår endvidere, at stillingen først blev besat i slutningen af januar 2017, og at den ansøger, som blev foretrukket til stillingen, var kleinsmed med stor erfaring inden for byggeri, idet han senest havde arbejdet 12 år som montør på byggepladser for et stort landsdækkende entreprenørfirma, hvor han som sjakbajs ved opsætning af arbejdsplatforme (elevatorer) og stilladser havde ansvar for korrekt opsætning og kvalitetssikring.

Da A kun havde begrænset erfaring med at arbejde på en byggeplads, savnede han en væsentlig kvalifikation i forhold til, hvad Otis efterspurgte og fandt nødvendig for at opnå et team af montører i afdelingen for nymontage, som kunne sikre virksomhedens

konkurrencedygtighed. Opmanden fandt det på denne baggrund ikke godtgjort, at det var usagligt, at Otis havde vurderet, at A ikke kunne komme i betragtning til den ledige stilling, og derfor havde afskediget ham uden at tilbyde ham denne stilling.

Da der herefter ikke er grundlag for at fastslå, at afskedigelsen var udtryk for vilkårlighed eller var baseret på usaglige hensyn, vil virksomheden i det hele skulle frifindes.

Klager skal henset til sagens udfald betale opmandens honorar.